

VECATES PAGASTA ZINAS

Bezmaksas

SEPTEMBRIS – SILU - VIRŠU MĒNESIS.

17

Sācies pirmais rudens mēnesis. Dienas rūk īsumā. Upēs ūdens gan vēl glabā atmiņas par vasaras sauli. Birzes kopš pirmajām salnām zeltainas. Apšu audzes kā saules zaķīšu piebirusas. Kļavu lapas lepojas ar krāšņām krāsām. Pīlādžu sarkanie ogu ķekari aicina putnus dāsnā mielastā. Mežs uzmetis uz pleciem zelta mēteli un ar tālām gulbju taurēm atvadās no aizgājušās

vasaras. Ābeles sniedz gardus ābolus. Zemkopji ievāc ražu

11. – 12. septembris – Dzejas dienas.

23. – 29. septembris – Apjumības, Miķeļi.

Kur, Jumīti, tu gulēji?

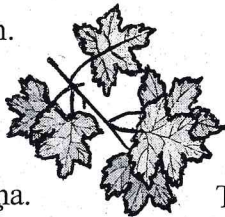
Šo garoi vasariņu?

– Tīrumiņa vidiņā

Zem pelēka akmentiņa.

Ar **Miķeļiem** atnāk Veļu laiks. Vasaras darba cēliens noslēdzas ar **apjumībām**. Katrai labībai savs Jumis – Rudzu Jumis, miežu Jumis, linu Jumis... Pēdējo labības sauju atstāj nenoplautu tīrumā līdz pavasarim. Lai tas nākamajā vasarā atkal dzīvo jaunā labībā. Miķeļos bagāti gadatirgi ar saražoto. Veļu laiks no Miķeļiem līdz Andrejiem.

Vasaras vieglprātību zem septembra cepures paslēpuši, mēs visi, gan tie, kas smilšu kastē spēlējušies, gan tie, kas siena vālā svīduši, pludmalēs pūtušies vai čakli strādājuši, stāvam uz sliekšņa. Tam vienā pusē vasara; ar tajā piedzīvoto, pārdzīvoto, ar tās priecīgajām un varbūt ne tik priecīgajām izjūtām. Ar atskārsmi, cik bezgala ātri skrien laiks. Ar saules siltumā un zemes dzīvīgumā sasmelto spēku.

Otrā pusē rudens. Sliekšņa otrajā pusē ceļš. Tas, kurš ved uz skolu. Reizē ar bērniem uz skolu aiziet cerības, sapņi, laba vēlējumi. Lai tas, ko viņiem līdzdi dodam, noderīgs un palīdz. Lai pašu radīto klinšu iekarošanā un citu sarūpēto šķēršļu pārvarēšanā nepietrūkst spēka un apņēmības.

Lai mēs paši – mīļās, rūpīgās, mūžīgi aizņemtās, bērnu saprastās un arī nesaprastās māmiņas, dzīvesgudrās vecmāmiņas, prātīgie opīši, darbam sevi atdodošie, lietišķie, gādīgie tēti – vienmēr būtu ar saviem skolas bērniem vienā komandā, nevis pretējās laukuma pusēs. **Mērķis visiem viens un vienādi liels – augt un aizvien augstāk tiekties uz gaismu.**

Burtnieku novada domes sēdē Nr 9 12.09 lemts:

1. Grozījumi budžetā.
  2. Izmaiņas saistošajos noteikumos "Par sociālo palīdzību Burtnieku novadā"
  3. Par mācību un saimniecisko izdevumu maksas palielināšanu pirmskolas rotaļu grupās (2,-Ls)
  4. Par ēdināšanas maksas apstiprināšanu Matīšu pamatskolā:
    - Brokastis – 0,30
    - Pusdienas – 0,75
    - Launags – 0,30
  5. Par brīvpusdienu piešķiršanu skolēniem
  6. Par finansējumu interešu izglītībai
  7. Iesniegumu izskatīšana
-

Izmaiņas saistošajos noteikumos par sociālo palīdzību Burtnieku novadā

1. Brīvpusdienu pabalsts skolēniem.

- 1.1. Tiesības saņemt brīvpusdienu pabalstu skolēniem ir Burtnieku novada domē dzīvesvietu deklarējušām ģimenēm, ja viņu bērni mācās Matīšu pamatskolā un Mazsalacas vidusskolā no 1. – 9. klasei:
    - 1.1.1. ģimenēm, kurām piešķirts trūcīgas ģimenes statuss (ienākumi uz vienu ģimenes ir puse no minimālās algas)
    - 1.1.2. bērniem ar invaliditāti.
  - 1.2. Lēmumu par brīvpusdienu piešķiršanu sociālais darbinieks pieņem, novērtējot visus mājsaimniecības (ģimenes) ienākumus un ģimenes gatavību pildīt līdzdarbības pienākumus, ne vēlāk kā desmit darba dienu laikā no dienas, kad izvērtēšanai iesniegti visi nepieciešamie dokumenti. Punktā 1.1.2. bērniem brīvpusdienas tiek piešķirtas, uzrādot DEĀK izsniegtās apliecības.
  - 1.3. Līdzdarbības pienākums ir sociālā darbinieka izsniegto izziņu, par tiesībām saņemt brīvpusdienas, uzrādīt skolā trīs darba dienu laikā pēc to saņemšanas.
  - 1.4. Matīšu pamatskola un Mazsalacas vidusskola līdz katra mēneša piektajam datumam Burtnieku novada domes grāmatvedībā iesniedz sarakstus par brīvpusdienu saņēmējiem, kuri skolā uzrādījuši punktā 1.3. minēto izziņu.
  - 1.5. Brīvpusdienu pabalsts tiek piešķirts no nākamā mēneša pirmās mācību dienas līdz kārtējā mācību pusgada pēdējai mācību dienai. Sākoties jaunam mācību pusgamam ģimenei atkārtoti jāiesniedz dokumenti, lai izvērtētu tiesības atkārtoti saņemt brīvpusdienas.
  - 1.6. Brīvpusdienām piešķirtie līdzekļi tiek pārskaitīti pakalpojumu sniedzējam, kas realizē ēdināšanu skolā.
-

2007.gada 1.augustā asociācija „Dzīvesprieks” uzsāka projektu „Jaunu arodizglītības programmu izstrāde jauniešiem riska situācijās”

Projektā, 12 mēnešu laikā, sadarbojoties biedrības "Asociācija "Dzīvesprieks"" izveidotajai arodskolai, pašvaldības pamatskolai, vietējām pašvaldībām Kurzemē un Vidzemē, kā arī uzņēmējiem, tiks nodrošinātas iespējas apgūt arodu un dzīves prasmes jauniešiem riska situācijās, lai viņi iekļautos darba tirgū.

Projekta rezultātā tiks izstrādātas un ieviestas 4 arodizglītības programmas, dzīves prasmju un korekcijas programmas. Tiks noorganizēti pasākumi pašvaldību un uzņēmēju tālākai piesaistei un ar riska jauniešiem strādājošiem speciālistiem, nodrošināta informācija sabiedrībai.

Viena no projekta aktivitātēm ir **pilotprojekts Burtnieku novadā**, kuras mērķis ir iepazīties ar asociācijas „Dzīvesprieks” darbību, gūt pieredzi un apzināt iespēju realizēt kādu no projekta laikā izstrādātajām programmām novadā sadarbībā ar Burtnieku novadu un uzņēmējiem.

Projekts tiek realizēts ar 80% Eiropas Savienības finansu atbalstu no Eiropas sociālā fonda un 20% Latvijas valsts finansiālu atbalstu.

PĒC PIEREDZES UZ VERIEM IGAUNIJĀ.

Projekta „kultūras dialogi Vidzemē” ietvaros tika organizēts divu dienu brauciens (20. – 21. augusts) uz Veriem Igaunijā. Dažādu pagastu pašdarbnieki un kultūras darbinieki, apmēram 30 cilvēku sastāvā, devās ceļā. Mūsu pagastu pārstāvējām mēs – es un Ligita Jenča. Tad par abām mēģinājām paņemt no kultūras to, ko sniedza Igaunija. Braucām caur Valgas kontrolpunktu.

20. augusts. Veros pilsētas svētki. Svētku ietvaros viens no pasākumiem – smilšu skulptūru festivāls. Tas notika pie Tamula ezera Veros. Sajūta, ka atrodi pie jūras. Starp atpūtniekiem un svaiga gaisa, saules un ūdens baudītājiem paceļas 3 m augstas, dažādu tematu smilšu skulptūras. Pavisam piecas mākslinieku un daudzas ģimeņu darinātas. Pašu veidošanas procesu neredzējām, bet no tā ko redzējām, varējām izsecināt to, ka no lielas smilšu čupas ar lāpstīņas, špakteļlāpstīņas un otiņas palīdzību, tiek veidots šis mākslas darbs. Ļoti precīzs, smalks. Katra rievīņa, strīpiņa un šķautnīte ir izstrādāta līdz pēdējam sīkumam. Cilvēkam, kas to veido ir jābūt ar lielu talantu, pacietību un precizitāti apveltītam. Kad bijām aplūkojuši smilšu skulptūras, devāmies apskatīt šī apgabala ievērojamākās vietas – Lakstīgalas ieleju, Munameģi. Robosi muižu Hannjā, Vastjeliinas pils drupas un muižu. Uz vakariņām tikām aicināti Obinitjā, Seto Setsimajā (netālu no robežas ar Pečoriem Krievijā). Tur baudījām viņu ēdienu, kultūru un vēsturi. Galdā tika celta aukstā zupa, kartupeļu biezenis ar grūbām un saceptu žāvēto gaļu. Saldajā pankūkas ar ievārijumu. Interesanti garšoja aukstā zupa, kur sarkano biešu vietā bija svaigi kāposti.

Dodoties atpakaļ uz Veriem, pabijām Setu kultūras pasākumā, kur skatījāmies kā šī miesta ļaudis svin „spass” svētkus. „Spass” ir svētki, kad drīkst sākt ēst ābolus. Līdz 19. augustam to darīt neļāva, jo uzskatīja, ka āboli vēl nav gatavi. Pie mums Latgales pusē svin šos svētkus. Šeit šos svētkus svin dejojot savas nacionālās dejas un dziedot dziesmas. Dejo akardeona pavadījumā. Katrai dejai savs solis un dejo visi, kas vēlas. Uz pasākumu ierodas tautas tērpos vai tuvu tam. Vīri uzvalkos, cepurēs un pusgarās vilnas rakstainās zeķēs. Sajūta tāda it kā skatītos vecu latviešu filmu. Tas viss notika pie liela siena šķūņa zālē kur ierīkots ugunskurs, kaut kāda bufete un sanesti soli, no kuriem var arī novelties. Savādi likās, ka uz „ballīti” atnākušas bija sievas un vīri savos 70 gados. Pie mums tas retums, ja nu vienīgi mājas ballītēs.

Tumsiņā atgriezāmies Vēros lai skatītos noslēgumu smilšu skulptūru festivālam un pilsētas svētkiem. Koncertu Igaņu grupas izpildījumā un salūtu. Jāsaka gan, ka salūti pie mums ir daudz baudāmāki un krāšņāki. Varbūt šoreiz Igaņiem tāds neizdevies sanāca?

21. augusta diena sākās ar F.R. Kreutzwald muzeja apskati. Iepazināmies ar šī cilvēka biogrāfiju un radošo darbību. Mums viņš pazīstams ir kā eposa „Kalevipoegs” autors. Pirms devāmies uz mājām Latvijā, iegriezāmies Varstu kultūras namā kur tikāmies ar tās vadību. Varstū ir ciems ar 1500 iedzīvotājiem, skolu, kurā mācās ap 200 skolēniem. Mums tika dota iespēja apskatīt šo 90 gados celto iestādi. Interesanti bija tas, ka zem viena jumta atrodas bibliotēka, telpas pulciņiem un semināriem, ēdnīca, kas pabaro netālās skolas skolēnus, zāle, kurā tiek rādīts kino, dejots un notiek vēl daudzi citi pasākumi. Daudz līdzekļu kultūras nams iegūst izstrādājot projektus un pretim nākoša ir kultūras ministrija. Laimīgi atgriezāmies Latvijā. Nekur nav tik labi kā mājās! Nekur negūsi lielāku pieredzi kā mājās.

Brauciena dalībniece Ivita Drunka

PIEDZĪVOJUMS LAIKĀ LABIRINTĀ.

No 6. – 10. augustam 32 Valmieras rajona jaunieši vecumā no 15 – 19 gadiem apmeklēja nometni Naukšēnos, kuras mērķis bija iepazīstināt jauniešus ar dažādiem laika posmiem. Šo nometni apmeklēja arī četri Burtnieku novada jaunieši – Svetlana, Inese, Kitija un Aiga. Arī kaimiņpagastu bērni no Sēļiem, Burtniekiem u.c. Nometnes laikā bija dažādi pārgājieni. Visskaistākais bija pārgājiens pa Jēču dabas taku, kuras garums aptuveni 10 km. Pēc pārgājiena visi jutās ļoti noguruši. Spēks bija izsīcis brienot šo taku. Dažviet pat nebija iemīta taciņa un vajadzēja brist pa brikšņiem. Pārgājienā redzējām lielu akmens krāvumu, taurus un savvaļas zirgus. Brīvajā laikā varējām atpūsties, spēlēt basketbolu. Paralēli mūsu nometnei notika arī nometne basketbolistiem. Varējām apskatīt Naukšēnus un iepazīties ar vietējiem. Jāpiebilst, ka nometnē par mums ļoti rūpējās un arī ēdiens bija labs un gards. Vienā no pēdējām nometnes dienām mēs apmeklējām arheoloģisko izrakumu vietas – Sēļos un mūsu pagastā „Zvejniekos”.

Pienākot nometnes pēdējai dienai, mēs vēlējamies palikt Naukšēnos vismaz vēl nedēļu. Tik ļoti vēl negribējās šķīrties! **Sakām paldies visiem šīs nometnes rīkotājiem un atbalstītājiem**

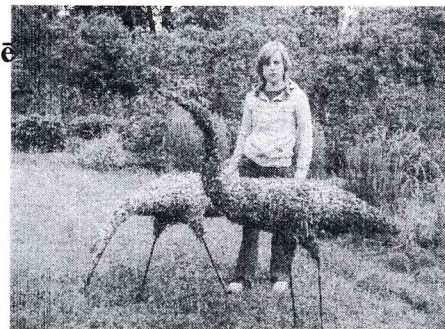
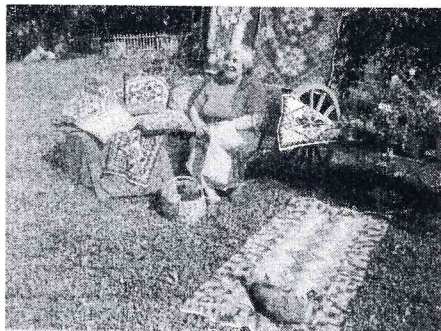
Nometnes dalībniece no Vecates pagasta Inese Taceja.

Projekta "Kultūru dialogi Vidzemē" ietvaros tika apzināti mājamatnieki Burtnieku novadā:

Adītāja Ruta Zāgere Matīšos, Guntra Berga Matīšos, Tamborētāja Ināra Salaciete Matīšos un

floristikas meistare **Ivita Drunka Vecatē**

Dzintra Grāvelsiņa .Vecatē
veido izšuvumus krustdūrienā.

Ja novadā ir vēl citi mājamatnieki, lūdzu, dariet to zināmu kultūras darba organizatorei Ligitai Jenčai.

MATĪŠU BAZNĪCAI - 320.

Matīšu baznīca celta ap 1687. gadu. Tajā apskatāma 17.gs. beigu kancele un altāris. Torņa augstums 45m. Kā vēsta vēsture, tad baznīcu esot cēlis Rīgas Sv. Pētera Baznīcas torņa autors R. Bindemšu.

Savu jubileju – 320 svinēs 21. septembrī. Baidoties, ka šajā dienā varētu būt nosaluši rudens ziedi, sveiciens tika veidots jau 4.augustā. Ziedu paklājs ciparu veidā – 320, krāšņi tauriņi un skaistas ziedu lāpas gar malu taciņai, kura ved uz galveno baznīcas ieeju. Ziedus vajadzēja daudz. Tos

labprāt dāvāja vietējie pagasta ļaudis.

Vecates komanda baznīcai dāvāja ziedu tauriņus. Tie tika pieskaņoti citiem baznīcas dekoriem. Žēl, ka kompozīciju laiks bija tik īss, jo karstais laiks darīja savu. Bet palika patiesi liels prieks par to, ka arī mēs (**Ivita, Agija, Baiba**) piedalījāmies, ka arī mēs sveicām Tevi Matīšu baznīca!

Paldies Agijai un Baibai!

Floriste Ivita Drunka.

Deju kopa "Salacietes" jūlijā svinēja savu **gada jubileju**. Projekta "Kultūras dialogi Vidzemē" ietvaros kolektīvs drīz vien tiks pie jauniem tērpiem. Kolektīva "dvēselīte" un menedžere **Ingūna Korņejeva** teic, ka audums jau izvēlēts. Jauno kultūras darba sezonu "**Salacietes**" uzsāka jau 8.septembrī, dodoties uz jubilejas pasākumu pie Zilākalna kolektīva.

Ar prieku un nepacietību daudzi novada iedzīvotāji gaida tikšanos atkal koncertos!

Ligita Jenča

JAUKAIS VIENAS DIENAS PIEDZĪVOJUMS.

Citos pagastos vecie ļaudis katru gadu tiek vesti ekskursijā pa Latviju. Mēs arī sadūšojāmies un lūdzām pagasta centra vadītāju Igoru, lai aizved mūs uz Minhauzena muzeju Duntēs. Mēs tikām uzklausīti. Avīzē tika ievietots paziņojums. Vija un Maija apziņoja iespējamos braucējus un vēlreiz atgādināja par braucienu un maršrutu. Igors vēl aizbrauca pie mūsu senākās braucējas Valentīnas no Saulītēm. Atteica, bet tad sazinoties ar bērniem, kā pati teica saņēma brāzienu un piezvanīja Maijai „Es braucu”. Jauki! Nu Valentīna, kaut Dieviņš dotu katram pēc 10 gadiem saglabāt tādu izpratni par visu notiekošo, tādu humora dzirksteli. Kā Māris teica –

lūk, cilvēks, ar kuru ir interesanti parunāt, pārspriest pagājušo, gaišu skatu mest uz priekšu. Visas tās divdomības. Gribi tici, gribi ne. Vienā vārdā – mūsu atraktīvā Valentīna! Ja viņa ir barā, nebūs garlaicīgi. Mūsu barā bija arī 4 skolnieki – Kristers, Edvards Jānis, Raivo un Rolands. Dejojājas – Baiba un Gunta.

Ingūna uzņēmās vadības lomu, sazinājās ar tūrisma firmām un tā uz priekšu Pie stūres sēdēja pats Igors. Viņam aizmugurē abi šoferīši - asistenti – Valdis un Boriss. Cik aizrautīgi ceļu vēroja Māris un Edžus! Cik sen nav te braukts!

Kā Ingūna teica, ka desmitos jābūt muzejā, tad tā arī bija. Pieripināja vēl tāds paliels busiņš ar ekskursantiem. Kustība nepārtraukta. Augustā muzejs sagaidījis 3000000 apmeklētāju. Mēs jau bijām krietni virs tā. Mūs laipni saņēma rozā, garā kleitā tērpta muižas freilene, kas mums visu stāstīja un rādīja. Ko tad redzējām? Jakobīnas buduārus, guļamistabu, Minhauzena figūru, kurai apkārt medību trofejas. Pīles, kuras viņš lai nomedītu sasējis šņorēs. Redzamas fotogrāfijas no muzeja atjaunošanas vēstures. 2004. gadā tas atklāts no jauna uzceltā muižā. Minhauzens precējies tikai vienu reizi ar Jakobīni. Salaulāts Duntē baznīcā. Bērni nav bijuši, bet mazbērni gan. Spriediet paši.

Otrajā stāvā ievērojamu cilvēku vaska figūras. Blaumanis, Jakobīna, K. Ulmanis, P. Stradiņš, Tāls sēž pie šaha galda, blakus Uljana Semjonova. Tālāk R. Pauls(tāds paplāns), Artmane un Pāvuls(arī paplāni). Kā dzirdēju Maiju sakām – vairāk līdzīgi mūsu Vilim.

Tad gājiens pa parku – mežu. 3 un 5 kilometri. Taciņa klāta biežām apses blankām sastiprinātām ar koka tapām. Garākā taka aizved līdz jūrai. Gribi ej, gribi neej. Mēs trīs septiņdesmitgadīgie nopirkām biļetes un apstājāmies Jakobīnes puķu dārzā. Mums pievienojās Valentīna, kas sēdēja Jakobīnes šūpolēs un šūpojās. Mums ar Mirdzu un Volodju izstāstīja, kas notiek Rimeikās. Par cilvēkiem, mājām par visu notiekošo. Interesanti! Kādus 300 m tālāk atpūtās Geņa un Erna. Pārējie aizgāja līdz jūrai pabradāt – Bērziņu pāris, Ķezberi, Apsīši, Korņejevi, Tridubi, Vilis, Valdis, Maša, Anniņa, Sarmīte, Raja, Ira, Dzintra, Andris... Visur mežā norādes kurb iet, koka skulptūras, atpūtas vietas. Visi priecīgi un enerģijas pilni. Nevienas nopūtas pēc 5 km.

Tālāk devāmies uz Mores pagasta privāto briežu dārzu. Tad ieradāmies Līgatnes rehabilitācijas centrā. Tur gides pavadībā uz slepeno pazemes objektu. Bunkurs 2000 m² un 9 m zem zemes. Sākts celt 1969. Pabeigts septiņdesmitos gados. Vēl viena tik liela patversme ir tikai Rīgā. Un tie kabineti, telefona centrāle! Bez guļamtaļņiem. Domāts partijai un valdībai atomkara gadījumā. Voss un Pugo tur bija tikai vienu reizi. Visi tie motori, kas tur katrā telpā ir darba kārtībā. Padomju laika atribūtika saglabāta. Mēs visi ēdienreizē atgriezāmies savā jaunībā. Stāvējām pagrabtelpas ēdnīcā pie lodziņa rindā pēc zupas, maizes, žāvētu augļu kompota. Bleķa bļodiņas, alumīnija karotes.

Tad pieņemšana apspriežu telpā pie Leņina krūšu tēla, PSRS un LPSR karogi, gari galdi. Cienasts – ķilavmaizes, skābi gurķi un šņabis graņonkās- tā laika glāzēs. Edvardam Jānim, Raivo, Rolandam un Kristeram bija interesanti to redzēt un dzirdēt. Būs skaidrāks ieskats padomju laika dzīvē.

Visu dienu pagasta centra vadītājs mūs cienāja ar pīrādziņiem, smalkmaizītēm un minerālūdeni. Paēduši bijām. Paldies! Garšīgas bija Ingūnas vīnogas. Paldies! Mūsu dziedošās meitenes uzdziedāja tam laikam raksturīgās dziesmas. Pievienojās arī mūsu vīri – Vilis, Māris, Eduards. Jauki! Pabijām savā jaunībā. Katram bija savas atmiņas, domas par aizgājušiem gadiem. Tie bija mūsu laiki, mūsu skaistie dzīves gadi. Forši! Patika visiem. Un jau domājam kur nākošajā gadā aizbraukt. Gaidīja un Māris izteica savas vēlmes. Domā arī Tu.

Iesim līdzī laikum ar smaidu pa dzīvi un laba vēlējumiem visiem. Arī mājās palicējiem. Ceru, ka pievienosieties nākošajā reizē. **Bija jauki. Paldies par visu!**

Senjoru vārdā Ilga.

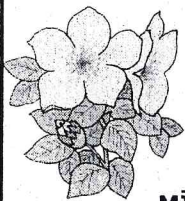

Neliec mani, māmuliņa,
Bez ziedīņa šūpulī;
Liec maizīti, liec naudiņu,
Liec gudro padomiņu.

Jaundzimušie:

❖ **GERMANS ISAKOVŠ**

Pagasta centrs sveic jaundzimušo un viņa radu saimi.

Mēs Jums novēlam vārpatas sīkstumu,
Tad kad nestundu ēnojums māc!
Dzīves maizei nemeklēt mīkstumu,
Savam ceļam gaišumu paturēt
No tās zvaigznes, ko slīpējis prāts.

**MĪĻI SVEICIENI UN LAIMES VĒLĀJUMI
VISIEM SEPTEMBRA MĒNEŠA JUBILĀRIEM!**

ĪPAŠI LAI GODINĀTI:

❖ Gaļina Tūtere - 70

ZINĀŠANAI

23. septembrī Matīšu baznīcas **320** gadu jubilejas dievkalpojums ar viesu no Zviedrijas un Vācijas piedalīšanos.

A/S **Hansabankas** darbinieku varat satikt Vecates pagasta bibliotēkā katru ceturtdienu no plkst. 17 00 - 17 30
t. 7445321
m.t. 29951387

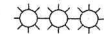

Kvalificēts mūrniekmeistars (ar stāžu 45 gadi) **mūrē krāsnis, plītis un restaurē vecās.**
Mazsalacā m.t. 8341763

Vecates pagasta centrs aicina darbā **strādnieku – kurinātāju.** Pieteikties pie pagasta centra priekšnieka Igora Korņejeva.

No 2. oktobra līdz 7. oktobrim Rāmavā notiks lauksaimniecības tehnikas izstāde. Interesentus pieteikties pagastā.

Bērnu žūrija atkal ir klāt!

Iepazīsties ar grāmatām plašāk

Lasot grāmatas, iegūstam lielāku pieredzi, sastopam citas dzīves, dažādus laikus, dažādas valstis, dažādus cilvēkus. Grāmatas sniedz

brīnumainus

piedzīvojumus, attīsta lasītprasmi un veicina lasītprieku.

Jau četrus gadu Vecates pagasta bibliotēka aicina mazos un lielos grāmatu lasītājus kļūt par Bērnu žūrijas grāmatu lasīšanas ekspertiem. Šogad katrā vecuma grupā ir septiņas interesantas, aizraujošas grāmatas, kuras gaida savus lasītājus! Viens no labākajiem dzinūļiem, kas rosina bērnus filozofēt ir grāmatas. Tās uzdod jautājumus, bet nesniedz atbildes. Atbildes jāmeklē lasot.

Vecāki, vecvecāki, brāļi un māsas, aicinu arī Jūs iepazīties ar labām bērnu grāmatām, jo kurš tad runās ar bērnu, ja ne Jūs!

Bērnu Žūrija pierāda, ka lasītprieks nav zudis. Lasītkāre ir. Arī šogad bibliotēkā ir sācies lielais lasīšanas piedzīvojums. Prieks, ka arī vecāki iesaistās kopā ar saviem bērniem šai grāmatu lasīšanas un vērtēšanas pasākumā. Tie, kuri vēl nav spējuši iesaistīties žūrijas ekspertos, esat mīļi gaidīti bibliotēkā. Esat mīļi gaidīti žūrijas ekspertu pulkā!

Bibliotēka atvērta pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās no plkst 12⁰⁰ līdz 20⁰⁰ un svētdienās no plkst. 9⁰⁰ līdz 16⁰⁰.

Bibliotēkas vadītāja Ilga